

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Quinta est consideratio dolorose crucifixionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

dedolorosa crucifixioe xxxvii

poteras tu liberare. Remig. Dous erat apud antiquos ut cum vellat quod se offendere in munere ab aliquo criminis accepta auctoritate manu corpora populo. Hiero. Iudex ergo cogit et dicit ferre sententiam non danat oblatum sed arguit offertes: iustus est punitus enim qui crucifiguntur. Secundus: vos videlicet q.d. Ego minister legum sum, vox vestra sanguinem fundit. Secundus. Et respondens universus populus dicit. Sanguis eius super nos et super filios nostros. Perseuerat usque in presentem die hec impunitatio super iudeos et sanguis domini non auferitur ab eis. Hec Hiero. Quod pessimam hereditatem reliquerunt iudei filii suis. Tertius dicit. et singulis lunationibus patiens fluxum sanguinis. Ps. Percessit eos das in posteriora et oppositorum semper dedit illis. Et quod est in sanguine quem super se receptorum non potest exoluere. Tertius sicut et erunt usque in fine letitiae serui christianorum. Audies igit pilatus quod Christus super nos recipenter et celari se cohereret esse subiectos vice timore cesarum et fauore reiudicandi populi cui periret: in iusticiam. Otra conscientiam suam dedit crudelissimam suam de morte in occidendo, et per suam diffinituam tradidit ei christum ut crucifigeret. O christia misericordia! Adolere et pati amicos innocentissimos domino nostro sic iustitiae proboscideano. Qui ei pariter iuste iudicato: nulle iudicatio regnabit. O Iesu bone et sincero amore nos dilexisti quod iniusta mortis suam ferre volueristi ut nos a iusta mortis eterne suia liberas. O christiam diligite christum in his sentientiis vobis quod est in christo Iesu.

Quintus est consideratio dolorose crucifixionis. Ubique sic trandi sunt et in corde sentiendi septem christi dolores.
Primus est dolor expiatorius eductoris. Secundus est dolor amaricativus portatoris. Tertius est afflictivus deluviorum. Quartus est vituperativus situacionis. Quintus est illusivus partitoris. Sextus est fusivus derisoris. Septimus est imperatiuus quiciatioris.

In primis est dolor expiatorius eductoris quod vice exprobaribilis educitur extra ciuitatem ut crucifigeret. Fuit autem hec eductio exprobaribilis principie propter tria. Primum ratio oneris ipositi. Data apparet suia spoliisque dñm clamante pur-

purea quod fuerat induitus: et vestimentis suis propriis eum reinduerunt ut sic duceretur ad mortem magis cognoscere investe propria: et super eius humeros la doloribus fatigatos imposuerunt crucem duram et onerosam. Erat autem crucis quindecim pedum in longitudine: ut brevis in his. Quod mesta tunc erat in me et dolerefecta quam propter populi multitudinem appropinquare non poterat. Tertio dicunt alii et verisimile est quod celeriter iungit via alia breviora cum sociabiliis et iugis ut alios precedes posset ei aliis quantulam appropinquare. Cum autem extra portam ciuitatis in occursum vias cum obviis breves cernens eum sic oneratus per angustias cordis quam semimortua facta cinctus ei sibi dicere poterat: nec dominus sibi accelerat ab his quod evincebat. Quod quartus vires meritorum: quinta angustia: sexta dolentes etiam gemetes ibant secundum mulieres sufflantes dominum gloriosum quem etiam deinde per dolore in terra corrueisse. In illo autem loco in quo sic in terra corruevit postmodum in hunc rei meorum a fidelibus constructa est capella quae sancta maria de gloriosa nuncupatur. Jesus autem videlicet mater sic desolata fatigatus et fractus et precedentie afflictione debilitatus iam amplius crucem portare non poterat. Credo quod domina mater eius liberetur eam portare et si potuisset. Deposuit enim dominus crucem ut pauperem. Quod videtis illi maledicti ministri satane nolentes quoniam modo differre forte timentes ne pilatus sententiā revocaret coegerunt simonem cyrenensem dictum a cyrena ne ciuitate libye: patrem alexandrinum rufum discipulorum domini: de villa veniente et eumque ad civitatem ut crucem portaret post iesum usque ad crucifixionis locum. Nam ut dicit Augustinus. Nullus alius acceptabat crucem basilarum: eo quod lignum detestabile putabat. Secundo responde locum: quod in ciuitate hierosolymitana erat caput rotius indee: quod secundum doctores factum est multiplici ratione. Primum quod hierosolyma legitur a deo electus ad sacrificia sibi offerenda. Legaliter autem sacrificia figurabantur christi passione quod est verum sacrificium. Juxta illud Epistola. v. Tradidit semetipm oblationem ob ostium deo in odore suavitatis. Secundo quod hoc maxime queriebat humiliati eius: ut scilicet turpissimum mortis genere elegit: scilicet mortem crucis: ita etiam in loco tamquam celebriter mortem pati non recusauit Leo papa ser. de episcopis. Qui servum formam suscepserat bethleem pele-

EE 3

Bernio de passione dñi

D

git vatiuicati: hiesolymā passionis. Ter-
rio qz virtus passionis ews ad totū mun-
dū diffūdēda er. Iō in medio terre ha-
bitabilis pati voluit scz in hierusalē. Ps.
Deus autē rex n̄ ante secula opatus est
salutē in medio terre. Erat autē tūc multi-
do macīna populoꝝ in hierusalē qz vene-
rant illuc oēs a tota iudea. ꝑt solenitarez
paschale. ꝑt quod etiam tristisibiliter erat
bmoꝝ chri eductio ꝑpter 2ursum pploꝝ.
Erat autē ibi multiplez turbæ. Prīa erat
turba carnificiū qz eu pīmebant. Alia iudeo-
ru qz eu irridebant. Alia eoz qz ad vidēdū
spectaculū queuerbant. Alia eoz qz eū an-
pie lugebant. Inter qz erat mulieres plā-
gentes z lamentatētes. Ad qz se conuertit
dñs z copatiēdō p̄dixit futurā cūntatis
calamitatē z desolationē dices. Filie hies-
usalē nolite flete sup melnō tamē probis-
bet ibi dñs cōpassiōne. Iō subdit: s̄z sup vosmeripas: z
sup filios v̄os flete: et sup iminens exci-
diu v̄ibis vestre. Secūdū sensum littera-
lē. Fletus ad quē illas inducebat erat. ꝑt
miseriā sup iudeos venturā p̄ romanos:
z illa miseria figura fuit extrema miserie
sup incredulos z malos ch̄ianos ventu-
re. p̄ cuꝝ euāliōe flete "deben" z orare an-
terminū huius vite. Quoniam ecce veniēt
dies sc̄z q̄dragētimo secūdū āno post ch̄ii
passione in qbz dicent. Beate steriles qz
non genuerunt: et vbera que non lactat
verunt: quia agiliores erūt ad fugiendū
qz Gravide z p̄ se solum erūt anxi. Tunc
incipient dicere mōribus cadere sup nos:
z colibus operite nos. Aliqui em p̄ hoc/
roze miserie hoc desiderabant. p̄ horroze
miserie in obſtione ciuitatis facta p̄ titū
z vespasiānū. Similiter in die iudicij hoc
dicer ꝑprobis optates abs̄di a facie dñi
Et iuddit dñs dicens. Quia si in viridi
ligno hoc faciūrān arido quid fieri. qz si
si in christo, omnū virtutū virore virent
et tormenta inferunt, in arido. i. populo
iudaico z humoro diuine grarie deſtituto
z arefacto quid fieri: quāt dicat fm. Be-
dam. Si ego qui peccatum nō feci z fru-
ctuosus sum: sine igne passionis de mūdo
non ero: que tormenta restant peccato-
ribus z imp̄is qui fructibus sunt vacui:
Prop̄ qd̄ dicit Bre. Quoties morte sal-
uatoris attendo z patientiā lob z imp̄is

baptiste ſidero: dico tibi. O p̄cōr qd̄ pas-
ſuri ſit illi qz de⁹ reprobati ſi tanta paſſi-
ſi ſit illi qz deus amat. Hec ille. Lero
fuit exprobabilis z tristisibilis chri educt
et rōne termini: qz lcz educt ū extra ci-
vitatē in locū qz dñ golgotha qz interpe-
tatur caluarie locus: qz ibi erant caluarie
i. teste capitū malefactoꝝ ibi occisorum.
Voluit autē pati in loco p̄cōr y. vt ondēret
extra ciuitatē vt ondēret qz q̄cūz volunt
sequi paſſionis fructū debet p̄ affectum
exp̄re extra mūdū. Heb. vi. Exeam⁹ ad eū
extra caſtra. Et Grego. Tato deo quis
est primus: qnto ab amore mūdi magis
est alien⁹. Hec ille. Hic caluarie loc⁹ ꝑt
dñice paſſionis mēritā magnā habet coſ
puktionis vitatē. Ibi em magna z stupen-
da opari dignat⁹ ē dñs qbz attēte ad me⁹
moriā reductis cor p̄tritū z hūlūtū cō/
pungit z q̄si paſſioꝝ torculari cōpaſſioꝝ
lachryme exp̄nūt. Sed ergo tibi deſume
lachryme copūctiōis: p̄ge illuc affectibus
mētis. Si tibi extinc⁹ ē ignis deuorōis:
illuc p̄ge z collige de lignis crux qbz
deuorōis ignem int̄ſuſcrabis. Est autē
enōs ille caluarie extra ciuitatē ad aq̄lonē
z iuxta ipm ad qnq̄gita paſſus erat ſepul-
crum dñi.

Secūdus ē dolor ama-
rlative potatiōis: qz an crucifixionē dede-
rūt ei bibere vīni cu ſelle mixtū. Ambro-
ſi: tibi amaritudo p̄cōr p̄ meoꝝ. p̄ qz tol-
lenda ranta fuit p̄paritudo mortis ch̄ii
necessaria. Hec ille. Un̄ patr̄ q̄tū odire
deben⁹ p̄cōr. Exemplū. Lōſueuerū homi-
nes multū odire cam mortis ſris ſui vel aſ-
mici. Norandū autē qz ſicut refert Alco. d
lyra. legiſ in qdā libello hebraico qz apud
eos intitulat Liber iudicij ordinarioꝝ. qz
qz ſalopō dicerat Prouer. xxxi. Date ſit
alo vt bibat z obliuſcanſ egestatis ſue.
Seniores iudeoꝝ ſtatuerat vt cōdemna-
tis ad mortē dareſ ſvinū aromaticū vt ſa-
ciūs tolerarēt paſſionē. In hierusalē
autē erāt matrone deuote z cōpaffiue que
hoc ſvinū dabat ex deuotiōe. Judei autē
p̄ ch̄ioꝝ duob⁹ latronib⁹ accepereſ. fm qz
dictū erat Amos. ii. Unū danatorꝝ bibe-

dolorosa crucifixioe Fo. XXXVI

hac loco ei posuerit acerū cū felle mixtū
Certius est dolor afflīctus coquatiōis: qn scz cruce parata et in terra colloca tā exuentēs illi neq; magis impetu dām iesum ad terrā pīcērunt ut clavis eū cruci pīfigerent. Qntus dolor tā erat in corde marie m̄ris ei? cuz oculi suis videret filiū sic nudatū corā omni populo sic vulneratū et plenū dolorib;. Ecce dicit Anselm in figurā planctu. Maria ve lamē sui capit; accipit circūligavit lumen eius. Quāuis autē euāgeliste nō oīa dicant: tñ verisimilitate credendū est q̄ ita nudatus et genuflexus iesus ut se sup̄ cru cē extenderet; osculis ad celū leuatis i cor de suo dicit. Suscipe nūc sc̄tē pater eternū me dilectū filiū tuū quē tibi offero i sa cricū imaculatū p̄ salute generis h̄ianī et remissione peccatorum. Ecce nō iam offerū tibi legalia sacrificia agnō p̄ h̄icrōz et si milū: s̄ caro mei innocētis filiū tui. Triq; ginta et tres anni elapsū sūt qd̄ h̄ac ducēt sp̄ aspiciens in illa morte p̄ h̄ianī generis redemptorē et cōcupiū et desiderauit. Tantū dē se progesus sup̄ crucē manus et pedes liberalissime extredit. Accepterūt autē clavis crucifōres et pīficerūt eū. Sic at dicit aliquid: fecerāt foramina in cruce. Et q̄ con sīca vna manus nō poterat alta neq; etiā pedes ad alia foramina pertingere. Tō ligatis funibus brachij et pedibus ita a trōcīs trāceat p̄ os iucture ostiū dinum rari potuerūt. Juxta illud p̄. Domine rauerūt oīa ossa mea. i. p̄ numerabilia fellerūt. Ubi p̄in Aug. ab Iram describūtur extensio corporis chri in cruce. Attende sicut oī christiane qm̄ ip̄a crux est mensura q̄ oīdit et mensurat qntus est amor dei ad nos qui tantū extēdit vngentū in ea ex omni parte qntum extēdi poterat ad vertrā et sinistrā sursum et deorsum: acsi dñs diceret. Tantū vos amo qd̄ uos amare valeo qui in amore vestri totum ex omni parte me extendo. Eccl. iiij. Ami co fideli nulla est comparatio. Scripte autē titulū pilatus: et posuit sup̄ crucem. Erat autē scriptū Iesus nazarenus rex iudeorū. Et h̄ h̄icrāce grece et latine: ut diuersas linguas boīes q̄ ad diē festū cōueniat legeret. Posuit autē tabulā in q̄ scri

prus erat titulus cū cavilla sup̄ crucem. Dicebat autē pōtifices pilato. Holi scribe re rex iudeorū: s̄z q̄ ip̄e dicit: rex suz iudeorū. Pilat̄ r̄ndit dices. Qd̄ scripti scripti id eidelebilis scripti. Ubi exclamat Aug. inestabilē vim dīne opatiōis etiā i cor dīb; ignorantiū. Idē. S̄z qd̄ lquimini insani pōtifices. Nūqd̄ em̄ p̄terea nō erit vez q̄ iesus ait: rex sum iudeorū. Si corū rūpi nō pōt qd̄ pilat̄ scripti: corūpī pōt qd̄ veritas dicit: Tō em̄ pilat̄ qd̄ scripti scripti: q̄ dñs quod dixit: dicit. Necille. Horādū autem q̄ antiquus triplex fībat titulus: vnū memorialis: ut sit supra sepulcrā mortuop̄ ut oīetur p̄ eis ut dicit Hero. Sc̄ds p̄comalis ut ponit in pōz̄ t̄riūvūtatis ad laudē edificantū: vel etiā in liminib; domoy. Esa. xix. Lūvitas sōlis vocabīt vna. Tertiū triplex q̄ p̄t̄ net cām et ordinē triplex: et hic solet ponī in arcib; ciuitatis. Terciū autē crucis dicit pōt̄ memorialis moris chri ut sit sensus Iesu crucifixus q̄ rex iudeorū. Si tñ bene consideret titulū ille: magis oīdit cām libe ratiois ei? q̄ crucifixiois. Tū q̄ iesus, i. saluator. Tū q̄ nazarenus. i. floridus et sanus. Tū q̄ rex iudeorū. i. vere p̄ficitūm. Sc̄do dicit pōt̄ p̄comalis regie p̄tatis et floride sc̄tūtatis. Tertio etiā triumpha lis q̄ de diaboloz mōborz morte triūphās regnū eternū oībus p̄fidentib; et laudanti bus sanctissimū nomē iesu victorissimū adquivit. Itē nota, q̄ ibi erat litteralis variatio fini triplex idiomā propter tr̄s. Primo p̄ singulare illaz linguaz em̄ nētā: hebraica p̄ iudeo et legē habētes: latina p̄ romanos mūdo iperantes, greca p̄ philosphos sapientes. Sc̄do p̄ter vanda spūale noticiā: q̄ sc̄z legū iusticia: mūdi sapia: z̄gia mūdi regna ei futura erat q̄ pepēdit in cruce. Tertio p̄t̄gōdē regē victoriā. Et h̄ ut oīs lingua p̄ficeat q̄ dñs iesus chris in gloria est dei patris; ut dī P̄b. ii.

Quartus est dolor vi
 tuperatue situatiōis: qn scz eleuata est et plātata in foramen crux in q̄iam p̄ endēbat fructū nostre salutis. Et sic eleuat̄ ē dñs ielus in cruce pendens positus inter duos latrones: ut eis similis viderefitez

EE 4

Bermon De passione dñi

Hoc infamaref. Amb. q̄ ecrebilis in fa
cto iniq̄uitas iudeoy vt q̄li latronē cruci
figeret oīm redētōrē. Ip̄e h̄o p̄misit z
cū v̄ctorib⁹ voluit crucifigi: vt se onderet
p̄ petrib⁹ pati. Qā in hoc alia z alia fuit
intentio dei z iudeoy. Tūc impleta ē p̄
phertia. Elsa. liij. Et cū scelerans reputat⁹
est. Ite vt d̄ Leo papa ser. de passione.
Duo latrones vn⁹ ad dexterā ali⁹ ad sinist
rā crucifigūt vt in ip̄a patibuli specie de
mōstrareret illa q̄ in iudicio facienda ē oīm
hoīm discretio. Et Aug⁹. sup. Joā. Ip̄a
crux si attendas tribunal fuit. In medio
enī iudicis cōstituto vn⁹ qui credidit li
beratus est: alter q̄ insultauit est dānatus.
Ja em̄ significabat qd̄ factus ē de viuis
z mortuis: alios ad dexterāt alios ad si
nistram positurus qui cōdabatur: et iaz
iudicium minabatur. Hec ille. **Nunc**
itaq̄ o christiani. Hoc sentite in vobis
qđ in christo iesu. Sentite inq̄ q̄ incre
dibili dolore cruciabāk mēbra illa scissi
ma iam oīno debilitata cū penderet z su
stineret totū pondus corporis p̄ tres clav
uos in cruce vel p̄ q̄tuor fīm quosdā. Hic
itaq̄ siste o ania būana dñi tui sanguine
redempta. Ecce rex tu⁹ saluator tu⁹ pen
dens in cruce. Ecce de⁹ tuus p̄ te cōdēna
tus more. Ecce homo purissim⁹ z inno
ccētissimus tor⁹ resperus sanguine. Ecce
vita tua morti adjudicata. Fixis igitur in
ei⁹ vulnera occulis interna pietate p̄sidera
totū illud tenerū corpus sic grauitate vul
nererū. Attēde z vide si est dolor sicut do
lor eius. Vide bñ quō magni clavi ferrei
sustinent totū corp⁹: z rēvera ultra q̄ dicti
posset aut cogitari affligi. Perpende igit
tur cū q̄nto dolore dñs stat in cruce z non
te rebeat in suo servitio stare. Sed vt ple
nius bñ articulū expediāt⁹ z efficacius
ad cōpassiōne dñtice passionis inducamur
Quer. hic vtrū dolor ch̄i fuerit acerb
sumus ita q̄ excederit om̄ē aliū dolorem
quoq̄ūq̄. Rūder Rich. in. ij. z Bon.
dl. xv. z Tho. ij. p. sū. q. xlvi. q̄ quis do
lor ch̄i nō fuerit maxim⁹ oīm dolor. sim
plēciter cū dolor damnator sit maior eo:
fuit tñ maximus oīm dolor huius v̄tre.
Primo p̄t causa passiōis. patiebat em
nō p̄ culpa p̄p̄ia sed pro aliena: nō p̄ ami
cis p̄z p̄ inimicis: z p̄ his q̄s videbat in
gratos. De h̄ etiā dicit Hubert⁹ li. ar
bor̄ crucifixe p̄site iesu ch̄i. lib. liij. q̄ ipse
videbat oīa p̄tā p̄terita p̄tētia z futura
clarissi⁹ z distincti⁹ q̄alq̄ mens humana
possit aliquod singulare cognoscere: que
peccata sibi faciebant q̄ng dolorcs excess
sue acerbitat̄: z hoc idē sibi facebat qd̄
liber p̄tū p̄ se sumptū: ita q̄dlibet pecc
atū mortale respectu anime ch̄i: erat si
q̄ng vulnerū apturas. Primo q̄ p̄tū ē
di iniuriatiū. Scđo q̄ vine vindicē pro
tra animā dei imaginē inflictiū. Quarto
q̄ torius regni grē destrictiū. Quirio q̄
pene eterne adq̄statiū. Ch̄is autē fīm
naturā possiblē hūit ista deterstati z dole
re q̄ntū exigebat regula p̄fecte iusticie q̄
ipso erat: q̄ de istis tāti voledat q̄ntū
iust⁹ erat. In ip̄o autē fuerūt q̄ng nobiles
p̄ditōes ex q̄bus augebat hmōi doloris
excessus. Fuit ei p̄iō gle dei amato: p̄ac̄
mediator: aliaq̄ sponsus: zelator: regn̄: grē
restaurator: z oīm saluandoz redemptor.
Si iḡis ch̄is q̄ntū deitatis gl̄oriā amauit
tāti voluit dedeēs peti. Et q̄ntū dilexit
pac̄ inf̄ deū z creaturā: tāti voluit immi
cīciā ex p̄tō cauſataz. Et q̄ntū dilexit de
corē ale: tāti voluit lūp̄pitudinē macke
doilebat de eius destrictiō. Et q̄ntum
amabat quietē rationalis creature in do
tāti doilebat de ei⁹ eterno cruciatū separa
tōe. Hec Hubert⁹. Scđo fuit dolor
ch̄i acerbissim⁹ p̄ modū patiendi. Tū
p̄pter ḡnialitatē q̄ in oīb⁹ mēbris afflige
bat. Tū etiā p̄pter p̄tinutatē q̄ ei⁹ suspē
diū p̄tinuabat z clavi sem̄ magis ac ma
gis affligebant pendente. Unū mors cōfī
cis neruosis z maxime sensibiliy. Terto
p̄pter q̄litatē seu cōditionē patientis. S. p̄t
magistrū cōplexionis eq̄litatē z sensus v̄l
vacitā. Unde q̄ null⁹ potuit ei equari
in equalitate cōplexionis z sensus viuacit
ate: q̄ sez corpus eius formatū est virtute
spūlleti. Ideo dolor ei⁹ fuit oīm doloris
acutissimus. Addidit etiā thomas aliam
rationē ex puritate dolor⁹. Nā i alīs patiē
tib⁹ mitigat tristitia iterior: z ēt dolor extre
mō ex alīq̄ p̄sideratiōe rōntis p̄ qndā diri

de dolorosa crucifixione XXXVII

natione redundantia a superiorib⁹ vi
ribus ad inferiores qđ in ch̄o patiētē nō
fuit. Nam sūm̄ Dām. vñcū qđ virtū pñis
sum est agere id qđ est sibi pñrū. Itē dīc
Hubertinus vbi supra qđ oēs passioēs la/
bores 2 dolores aut martyria qđ fuit sūt
aut erūt in qbuscūqđ electis: plenissime in
corde suo recepit christus: ita qđ nibil pe/
nale est receptū a qđcūqđ electo quod non
fuerit cordi ch̄i multo fortis infixū qđ in
illo qđ sustinuitnō solū in generali sūt in spe/
ciali multo distinctius qđ suscepit. Hec
ille. Qđ ḡl̄ia hūana licet nō ignoret qñ/
tū boni passio illa p̄ferat mūdo: th̄ siqua
sūt in te pietatis: siq̄ charitatis: siq̄ copa/
sionis insignia: visceroso pietatis affectu
copatere 2 emittre lachrymas. Qđ in gra/
tiā sūt qđ nō cōpatunt. De qđ p̄f̄it salua/
tor per os Berñ. Hövide qđ p̄ te patior
ad te clamo qđ p̄ te morior: nō est dolor sūc
qđ crucio. Vide penas qđb⁹ afficioz. vide
clavos qbus allicioz: si est tant⁹ dolor ex/
terior: interius planct⁹ est ḡuio: tā ingra/
tū dū te experior. Idē Tu in chōreis ex/
tēdis b̄ib̄ia in modū crucis p̄f̄ vanita/
tis gaudiū: t̄ ego ea p̄f̄ te extensa habui
p̄f̄ opprobriū. Cuī itaq; sic ch̄is oīa mē/
bia sua dolorib⁹ 2 passionib⁹ exposuerit p̄
salute nřa: nob̄ dūrū nō sit nřa mēbra ex/
ponere sc̄tis opib⁹ p̄ dei reuerētia.

Quintus est dolor illu-
sue partitioēs: qñ sc̄z in ei⁹ ooprobrū mi/
liter diuiserūt vestimenta sua in q̄tuor p̄/
tes sic erāt q̄tuor militis: t̄ hoc factū est
in pñtia o⁹. Et qđ tunica superiorū utlitter
sc̄ndi n̄ poterat: qđ erat sine futura reticla/
to opere facta sue textili ad modū birro/
riū: io integrā ad vñ soriō evenire malue/
rūt: nec dubiū qđ ec̄inde grauis fuit do/
lor cordi iefu cū sc̄yideret se cōtenui. Dr̄
aut qđ brā virgo illā tunicā p̄f̄ ijs manib⁹
fecerat t̄ iefu crescēte paulatim creuerat.
Aug⁹. Quadrripertita vestis dñi nři iefu
eb̄it qđripertita figurauit cōf̄ eccliaz: qđ/
tuor. I. p̄tib⁹ in orbe diffusam 2 in eisdem
equaliter. i. p̄corditer distributa. Tunica
vero illā sortita: oīm partū frat̄ vñtates
qđ charitatis vñculo cōtinet. Si autē cha/
ritas et sup̄eminentioē habet viā 2 sup/
eminent scientie 2 sup̄ oīa p̄cepta ē: sūm illō

sup̄ oīa aut̄ hec: chāstatē habete: merito

vestis qđ significat: de sup̄ cōterta phibet.

Et addidit: qđ totū: qđ nō p̄o ei⁹ est exp̄

sum est agere id qđ est sibi pñrū. Itē dīc

qđ p̄tinere videt ad totū: a qđ toto catholik

ca vocatur ecclia, incōsutilis aut̄ ne alqñ

dissuatur: ad vñ p̄uenit qđ in vñ oēs col

igit. In sorte autē ḡra dei cōmēgata est:

cū em̄ fors mittitur nō p̄sonē cuiusqđ vel

meritis sed occulto dei iudicio creditur.

Hec Augustin⁹.

Sextus est dolor cōfus-

sue derisiōis: qñ viēz multipliciter deride

bant eū in cruce pendentē. Quibusdā effi

sedentib⁹ t̄ eū obseruantib⁹ alij p̄tereūn

es iuxta viā blasphemabāt: t̄ in signum

desisionis dicebant. Vlah: qđ est interie

ctio insultatio 2 p̄sideret qđ destruis rēplū

dei: vt dixisti: t̄ in triduo illud reedificas

saluū fac temerūm. Si fili⁹ dei es desēc⁹

de d̄ cruce. qđ. nō potes. Tō patet tua fal

stas. Chryso. ser. de pas. S̄z ecōtrario qđ

filius dei est iō nō descendit de cruce: nam

ideo venit vt crucifigeret p̄ nobis. Idem

ibidē. Lōsidera voce filioz diaboli qđ

imitant̄ voce paternā. Diabolus eñ dice

bat. M̄tre te deorsum si filius dei es. Et

iudei dicūt. Si filius dei es descendē de

cruce. Rabanus. Si aut̄ tūc de cruce des

cederet insultantib⁹ cedens: virtutē nō

patientiū nō demonstraret: t̄ expectauit

paululum irrisiō sustinētē: t̄ qđ de cruce

surgere noluit: de sepulchro resurrexit.

Moraliter p̄ sedētes intelligi possunt de

leiciōsi 2 acīdīsi qđ delēcū carnis intēdūt

t̄ p̄ p̄tereūtes cūp̄dīz 2 auari qđ p̄tereūtia

sequūtur vñā iusticie p̄tergrediūt: p̄ stan

tes aut̄ de qđb⁹ statim dicēt intelligi

sup̄i erēti qđ oēs ch̄o crucifijo illudūt.

Itē p̄nc̄ pes sacerdotū stātes cū scribis 2

seniorib⁹ dicebāt ad alterutū. Urs. Alz

os fecit seipsum nō potest saluū facere: si

hic est ch̄is dei elec⁹ descendat de cruce

2 credim⁹ ei. Hierony. Fraudalēta pñis

sio. Quid enī plus: vñtē adhuc de cruce

descendere: an de sepulcro mortuū resurso

geret? Resurrexit 2 nō cred distis ergo zl

de cruce descendere: non crederetio. S̄z

m̄hi videtur hoc demones imittere: sta/
tim enim vt crucifixus est dūs senserunt

virtutē crucis et intellexerunt fractas ec̄

Bernio de passione dñi De

vires suas & ideo hoc agit ut de cruce de
scendat: sed oīs sciens aduersarij insidi
as: gmanet in parabulo ut diabolus destru
at. Hec Hiero. Legit etiā demonē stetis
se hū brachiu crucis & considerasse an ali
quid peccati in ch̄o inueniret. Unde di
scipulis in cena dixerat oīs. Venit enim
p̄nceps mūdi huius. i. amator mūdi: sed
in me nō habet q̄c. Usq; Greg. Luran⁹
dū nobis est & cū magnis q̄sticis scribus
cograndū q̄ terribile sua in nobis ope
rare requirens in die nostri exaus p̄nceps
mundi huius veniat: si etiā ad deū in car
ne morientē venit. Hec ille.

Septim⁹ est dolor im-

properat cōmiciatōis: qz sc̄z lacrones in
properabant ei & cōmiciabant. fīm Aug⁹.
plurale ponit pro singulārī. in Matth. qz
vnus tm blasphemabat Uel fīm Hiero.
primo vterq; blasphemauit: sylvis signis
in elem̄s & reb̄ insensatis vn⁹ creditur
& penituit. vñ cū vp⁹ blasphemādo dices
ret. Si tu es ch̄is saluū te fac & nos. Al⁹
ter increpabat eum dices. Neq; tu times
deū q̄ in eadē damnatio es. I mortis. Et
nos qd̄ iuste; nā digna factis
supplicia: & ita cōfiterit culpā suā: & etiāz
ch̄i innōcentia. dī. hic aut̄ nihil mali ges
sit. Aug⁹. Quis eū docebat nisi q̄ iuxta eū
pendebat: erat illi fixus a latere & habi
tabat in corde. Sc̄m hiero. in duob⁹ lan
tromb⁹ norat vterq; pp̄l's sc̄z iudeoꝝ & gē
tūlū: vterq; em̄ p̄mo dñm blasphemauit
poslea signoꝝ & multitudine alter exterrit
tus pñiaꝝ egit: & vsc̄z boſie iudeos incre
pat blasphemātes. Doraliter & alter la
trorū murmurabat: alter nō signat & all
qui patienter tribulationē sustinet & coro
nam inerentur. Alij sūt impatiētes & va
migationē cōsequūt. Unde de impatiē
tib̄ ait Hugo. Q̄sc̄t hoīes qn̄ pena susti
nent. Si meruisseus nō erubet cerēmū.
vñc q̄it iniuste pati nobis est ignominia
sum: ito vo si p̄ culpa patet erubet: si
sine culpa gloriat. Latro magis vis esse
q̄ ch̄ius & forte sinistre & blasphemator.
Hec ille. Hos itaq; dolores p̄dictos cor
de deuoto recolētes & ch̄ii tētu gratiam
recognoscētes. Hoc in yobis sentite q̄o
et in christo ieu;

Extra est p̄sideratio gratioꝝ locutō
nis: quō sc̄z dñs ielus in cruce pen
dens septe p̄la omni dulcedine plena gra
tiosissime p̄tulit. Usq; Aug. Se habuit
in cruce sic maḡi cathēdra docēs. Sūt
igit huiusmō p̄ba septem.

Primum: est p̄bū admirāde miseraōis
Sc̄m: ē desiderāde donatiōis
Tertium: est verbum cōmendande cont
federationis.
Quartum: est verbū contemplande de
relictions.
Quintum: est verbum memorande att
ractionis.
Sextum: est verbum magnificande cont
sumationis.
Septimum: est verbum imitande cōmet
datōis.

Indimus igit̄ est verbuz
z̄. h̄bū p̄tulit in ipo actu crucifixōis qn̄
misericōder. p̄ suis crucifixōibus oravit dices
P̄ ignoscē illis qz nesciūt qd̄ faciūt. Ili
doꝝ. Disce ch̄iane a ch̄o toleratiā quia
palmis ē p̄cessus: flagellat⁹: celsus: sputis
illusus: clavis affixus: spinis cōsonatus:
mortē dānatus: oīm tñ imemor clamat.
P̄ ignoscē illis qz. z̄. Hec ille. fīm Bel
dā. Nō frusta oravit: p̄ his q̄ post paſ
sione credidēt ipertrauit. Un̄ dī in activ
aploꝝ q̄ vna die querit sūt tria milia: & in
alia die quinq; milia. Per hāc ēt vocē mul
ti de turba iudeoꝝ astantū p̄pūcti sunt &
penituerūt: vt p̄ in euāgeliō nazareoꝝ.
Ō p̄bū admirāde miserationis inexplic
abilis charitatis & patientie indicibilis.
In hoc autem est triple signum charita
tis & misericōder. Primo qz p̄ crucifixōibus
oravit. Secōdō qz oīoni lachrymas adūxit
Tertio qz cū clamore valido. Heb. v. Lū
clamore valido & lachrymas offerēt.
Bern. Ascēdit in altū vt maḡ audiret:
fortit clamavit vt null⁹ excusaret: clamō
t lachrymas addidit vt hō compateret.
Aug. Lū formica: cīnis: puluis: t fauilla
vindictā expertis: cū videas dñm glē inu
rias maxias remittere: Ita apparuit dñi
benignitas i h̄. q̄ p̄ exauditiō oīonis sue
allegavit dices: qz nefāciūt qd̄ faciūt. Ps.
Nefāciūt neq; itelleveret: in tenebris am
bulat. Dilectes qd̄ē crucifigētes cū cū gē